

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6., Postacím: 1903 Bp. Pf.: 314/15
Telefon: (06-1) 443-5573,
Telefax: (06-1) 443-5733,
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000-105/741/9/2012. RP.

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző: Tökés József r. szds.

Telefon: (06-1) 462-7437

V é g z é s

N. Daniella nyáregyházai lakos a Független Rendészeti Panasztestületnél (a továbbiakban: Panasztestület) előterjesztett rendőri intézkedés elleni panaszát – figyelemmel a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/A. § (7) bekezdésére, illetve a Panasztestület 35/2013. (II. 6.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 30. § d) pontja alapján

érdemi vizsgálat nélkül elutasítom.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól. A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért döntés közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A végzést kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Pest Megyei Rendőr-főkapitányság
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

N. Daniella nyáregyházai lakos (a továbbiakban: Panaszos) 2012. július 09-én személyesen terjesztette elő panaszát a Panasztestület panaszirodáján, amelyben a Monori Rendőrkapitányság munkatársainak vele és édesanyjával, B. Évával szemben, 2012. június 29-én foganatosított rendőri intézkedését sérelmezte.

A panasz szerint 2012. június 29-én 01:00 óra és 02:00 óra közötti időben a Panaszos édesanyjával és egyik barátnőjével egy ismerősükre várakoztak Vecsés város vasútállomásának parkolójában, egy személygépkocsiban. Ekkor a Panaszost és a járműben tartózkodókat rendőrök igazoltatták. A Panaszosnál nem volt a helyszínen a személyi igazolványa, de adatait bemondás alapján rögzítették, majd további intézkedésre nem került sor.

A Panaszos elmondása szerint kb. egy óra elteltével még mindig ugyanazon a helyen várakoztak, amikor odalépett hozzájuk egy ismerősük M. Krisztián, aki megkérdezte tőlük, hogy nem vinnék-e haza öt ezer forintért. Eközben visszaérkeztek a vasútállomásra a Panaszost és társaságát korábban igazoltató rendőrök. M. Krisztián ekkor közölte a Panaszossal és a társaságában lévőkkel, hogy „nem lesz gond, mert ismeri a rendőröket, mert haverok”. A rendőrök odaléptek a Panaszos társaságához, nem mutatkoztak be, nem közölték az intézkedésük okát, nem azonosították magukat, hanem kérdőre vonták őket, hogy miért várakoznak még mindig. Ez alatt ismételtén igazoltatták őket, majd 02:35 óra körüli időben megkezdték a Panaszos előállítását. Az előállítás okaként közölték, hogy a Panaszos „nincs benne a rendszerben”. A Panaszos édesanyja megkérdezte a rendőröktől, hogy „az előbb még benne volt a rendszerükben”, mert akkor nem találtak semmilyen problémát, de erre választ nem kapott.

Az intézkedés közvetlen közelében tartózkodott M. Krisztián is, aki közölte a rendőrökkel, hogy vigyék haza, majd „egyszerűen” beült a szolgálati gépjárműbe. A rendőrök hazavitték a férfit, még hozzá úgy, hogy a Panaszos is a szolgálati személygépkocsiban tartózkodott, őt csak ezt követően állították elő a „rendőrkapitányságra” (Vecsési Rendőrőrs).

Ezek után a Panaszos édesanyja bevitte a Panaszos iratait a „rendőrkapitányságra” (Vecsési Rendőrőrs). Az előállítás végén a Panaszos kapott egy igazolást, amin az szerepelt, hogy „nem él panasszal”. A Panaszos édesanyja megkérdezte az egyik rendőrt, hogy miért töltötték ki előre a nyomtatványt, amire közölte vele a rendőr, hogy „te itt nem fogsz panasszal élni”. A panasz szerint az igazoláson szereplő időpontok teljes mértékben nem fedik a valóságot, ugyanis az intézkedés előbb kezdődött és később is ért véget, mint ahogy az a nyomtatványon szerepelt.

Ezek után a Panaszos édesanyja telefonon keresztül felhívta a Monori Rendőrkapitányságot azzal kapcsolatosan, hogy panaszt kíván tenni az intézkedés ellen. Telefonon keresztül az ügyeletes tiszt tájékoztatta a Panaszos édesanyját a panasztétel lehetőségéről és utalt rá, hogy a telefonbeszélgetésről hangfelvétel készült. A Panaszos édesanyja még aznap, azaz 2012. június 29-én 13:00 óra körüli időben megjelent személyesen a Monori Rendőrkapitányságon, ahol közölték vele, hogy panaszát nem tudják felvenni, azt tegye meg munkaidőben.

A panaszt a Panasztestület megvizsgálta és 2013. február 06-án, 35/2013. (II. 6.) számon kialakított állásfoglalásában megállapította, hogy a Panaszos előállítása az arányosság követelményeinek nem felelt meg, ezek alapján a rendőri intézkedés sértette a Panaszos személyes szabadságát.

A Panasztestület megítélése szerint a személy szabadsággal kapcsolatos sérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitány részére.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A rendelkezésemre bocsátott dokumentumokból megállapítható, hogy a panaszolt rendőri intézkedés 2012. június 29-én 02:50 órakor került foganatosításra 2220 Vecsés, Zrínyi utca Kertekalja vasútállomás parkolójában. A Panaszos 2012. július 09-én, a rendőri intézkedéstől számított tizedik napon fordult a Panasztestülethez.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján rendelkezésére álló nyolc napos, jogvesztő határidőt elmulasztva kérte a Panasztestület vizsgálatát.

Tekintettel arra, hogy a Panaszos a rendőri intézkedés elleni panasz Panasztestület felé történő előterjesztését – a számára nyitva álló határidőt túllépve – elmulasztotta, ezért arról, mint elkésetről, a Ket. 30. § d) pontja alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

A jogorvoslati jogosultságról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a 98. § (3) b) pontjára, továbbá a 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, és a 109. § (2) bekezdésére tekintettel adtam tájékoztatást. A jogorvoslati jog érvényesítésének módjára a 109. § (2) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése az irányadó.

A jelen eljárásban hatásköröm az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2013. március 25.

Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány